

SƯƠNG KHÓI MÙA THU .

Bên góc đời ta ngồi buồn cô quạnh
Người van xin hãy cúi xuống bờ môi
Bếp lửa yêu đương ai vun đắp chờ đợi
Xa cách rồi mới thấy buốt thịt da
Ngậm sương đêm qua đen kêu đầu núi
Hồn mãi tìm xác nhập cõi thiên thai
Đóa phù dung ta mong người chín সুই
Mưa gió bão bùng mất dấu ngàn thương
Ngọn cỏ bờ dâu thoi thóp cung sầu
Bàn tay ngọc hồn chờ ai hóa kiếp
Mưa mù khơi cho lòng người cuộn sóng
Ôm dải rong mềm liệt kín hồn đau
Tỉnh giấc chiêm bao thương chờ lửa cháy
Đường âm cung sao giá lạnh mịt mù
Có tay ai ôm hồn ta lạc lũng
Mất hết rồi cả hương ấm gối chăn
Đừng mơ tưởng mối tình hoa vụn kiếp
Cuộc tình nào cũng cay đắng chia ly
Có phải đêm thâu mãi dài vô tận

Để hồn ta gục chết giữa trăng xanh .

PHAN NGHĨA .